

Terezie Svobodová

Svobodni a přesto uvěznění

Znáte ten pocit, když se večer vrátíte z práce celí utahaní, otrávení a hladoví. V tomto stavu se nezmůžete na nic jiného než lehnout na zpola rozestlané lože, pomalu usínat s vědomím, že za pár hodin vás vzbudí nepříjemný cinkot budíku a vy vstanete. Vstanete a půjdete do práce. Taky byste tam chodit nemuseli. Hlavou vám plynou představy v kterých ležíte v peřinách a vychutnáváte si sladkou slast, kterou spánek poskytuje. Konec konců, proč ne? Je to přece vaše svobodná volba. Jenže co pak? Nejprve vás vyhodí z práce – nedostanete výplatu, kterou tolik potřebujete- nezaplatíte nájem, pojištění a najednou popijíte krabicové víno na Hlavním nádraží a nějaký policista vás vyháání do třesuté zimy. Pořád tu volbu ale máte...

Značně mi to připomíná scény z béčkových akčních filmů: "Můžeš se rozhodnout, buď mi dáš ten šperk nebo tě zastřelím!" Většina lidí se těmto scénám směje. Hrdina má také svobodnou volbu, nemyslíte? Jsme tolik svobodní, vládneme si sami, sami si vytváříme společnost, která zase tvoří ekonomický systém. A přesto se každý jeden z nás zavírá do menší či větší cely od které není klíč-Všichni zcela svobodně a dobrovolně... jak je to ale možné? Proč si sami takto škodíme? Nutí nás k tomu společnost a pravidla. Ale ty jsme si přece vytvořili sami. A chceme je vůbec? Pokud ne, dokážete si představit jak by to bez nich vypadalo? Jeden druhého by omezoval, protože je to jeho svoboda a právo. A to by měla být Ta svoboda? Vždyť bychom byli pořád někým omezováni! A vůbec! Existuje něco jako svoboda?

Terezie Svobodová

Osmileté gymnázium Buďánka

Pod Žvahovem 463

Praha 5 Hlubočepy